

Bevándorlókat oktatott New York-ban a csabai tanár

Jávor Péter 2008. november 28.

Arról már sokat hallottunk, írtunk, hogy az Egyesült Államokból magyar iskolákba érkeznek tanárok. Arról kevesebbet, hogy magyarországi tanárok az Újvilágban oktatnak, nevelnek. Márpedig — ha ritkán — előfordul ilyen is. Nevezetesen, Molnár László egy évet töltött egy New York-i iskolában tanárként. Az Andrassy Gyula Gimnázium és Kollégium nyelvszakosa nemrég tért vissza az Egyesült Államokból.

— Egyáltalán, hogyan került oda?

— A Fulbright Tanárcsere Program keretében. Ez a program több mint száz országban működik. Hazánkban egy többlépcsős pályázat után választják ki évente egyszer azt az öt-hat tanárt, akik lehetőséget kapnak az USA-ban tanítani és tapasztalatot szerezni.

— Miért éppen New Yorkba került?

— Pályázatom elbírálását követően nem sokkal értesítettek, hogy egy brooklyni iskolában dolgozhatnék. Bár egy kicsit izgultam, mégis örültem, azzal együtt, hogy hatalmas kihívásnak ítélték egy ilyen nagyváros.

— Hol és kiket tanított?

— Az úgynevezett IS 318-as számú iskolába kerültem, ahol 12—14 évesek voltak a tanítványaim. Főleg spanyol ajkú bevándorlók gyermekeivel találkoztam, akik még az angol nyelvet sem nagyon ismerték. Fő feladatomban az írás, olvasás fejlesztése volt, mert azzal különösen hadilábon álltak. Emellett az általuk egyébként helyesnek vélt szlenget kellett a beszédükben javítanom.

— Hogyan fogadták?

— Hamar befogadott a tanári és gyermekközösség is, ahol 1500 diákot tanított 150 tanár. Érdekes volt a napi beosztás. A gyerekeknek mindössze három perces volt az óráközi szünet, ez idő alatt kellett osztályt váltaniuk, ahol a tanár fogadta őket. A mi munkabeosztásunk viszont kicsit hivataljellegű volt. Reggel 7 óra 45-re bent kellett lennünk, kártyás rendszer működött az iskolában, mint egy gyárban, s akár volt óránk, akár nem, délután 2 óra 42-ig(!) bent kellett tartózkodnunk.

Molnár László amerikai tanítványaival New Yorkban

— **Az angol nyelven kívül mire oktatta még a gyerekeket?**

— A délelőtti órák voltak a kötöttebbek. Délután viszont húsz-huszonötféle hasznos, gyakorlatias foglalkozás közül választhattak. Természetesen igyekeztem nekik megmutatni, milyen Európa, és azon belül Magyarország. Így létrehoztam egy magyar klubot, s főztünk magyaros ételeket, a feleségem pedig megismertette velük a Rubik-kocka fortélyait. Legjobban a túrógombóc ízlett nekik.

— **Melyek voltak a legfontosabb tapasztalatai?**

— Az egyik, hogy az oktatás, a nevelés és maga a házirend poroszos jellege szembetűnő. Szerintem ezzel a szemlélettel itthon sem kellene felhagyni teljesen, ugyan nem a szigor a legfontosabb, mégis alapfeltétele az eredményességnek. Egyébként a házirendet szigorúan be kell tartani diáknak, szülőnek, tanárnak egyaránt. Egy példa a szabályok rengetegéből: tanórák közben a diákok csak és kizárólag a tanár által kibocsátott, „úticéllal” és dátummal, idővel ellátott pass — engedély — birtokában léphettek ki a folyosóra. A másik: a tárgyi tudás háttérbe szorul, sokkal nagyobb szerepet kap a gyakorlat, a kreativitás.

Nincs majd!

New York. A világ egyik legnépesebb városa, az Egyesült Államok keleti partvidékén. A látogatók legtöbbje állítja: a többi városhoz képest New York kultúrája hasonlít leginkább az európaihoz. Abban viszont nagyon eltér, hogy az itt élők jelszava: mindent azonnal meg kell csinálni! Nincs majd. Molnár tanár úr örömmel vette, hogy egy Békéscsabától jóval eltérő nagyságú, modern, lüktető nagyvárosban gyakorolhatta hivatását. Ahol megannyi tapasztalatot szerzett, s itthon is igyekszik kamatoztatni.

Forrás: <http://beol.hu/cikk/193843>